

Nefes Darlığı

İçeriği Yazan: [Özgür Pinar IŞIK](#) [1] Zaman: Cts, 01/03/2008 - 07:00

Yazar: Özgür Pinar IŞIK

Uzun zamandır nefes sorunu çekiyorum. Hayır sigaradan değil, ancak çok uzun zamandır derin bir nefes aldığımı sanmıyorum.<?xml:namespace prefix = o />

Ne kadar uzun zaman dersiniz, size tam bir tarih veremem, ama oldukça uzun zamandır rahatça, güvenle ve ciğerlerimi sonuna kadar havayla dolduracak bir nefesten yoksunum.

Bu durumu sadece nefessizlikle anlatmam yeterli olmaz sanırım.

Lunaparktaki galaksilere binmiş gibiyim. Sağlam değilmişçesine her tarafından sesler gelen, her an raylardan çıkacakmış gibi savrularak giden, en tepeye çıkıp bir an şehri yukardan gördükten sonra, o güzelliği aklınıza yazamadan, tepetaklak aşağı bilinmez ve güvensiz bir boşluğa ve bir sürü viraja giren makinelerden bahsediyorum.

Güvensiz, tehlikeli ve mantıksız bir lunapark aracında eğlenmeyi bir tarafa koyun nefes dahi alamadan virajları dönüyor, en tepelerden düşüyorum sanki.

Türkiye'de işsizler ordusu her geçen gün çoğalıyor, ekonomik borç gittikçe artıyor, üretim durmuş, istihdam yerlerde sürünüyor, özelleştirme adı altında ülkenin varlıkları yabancılara peşkeş çekiliyor ve dahi ülke yabancılara sıcak paralarına ödediği inanılmaz faizle koltuk değnekleriyle ayakta duruyor, ama Maliye Bakanı Unakıtan meclisteki görüşmelerde gülerek, Gelmiş Geçmiş En İyi Maliye Bakanı! olduğunu iddia ediyor. Başarısının bakanlıktan dolayı mı yoksa işadamların zekasıyla yaptığı doğru ve zamanında hamlelerle mi elde edildiği bilinmiyor, ama artık liberaller bile ekonomi iyi diyemiyor.

Ve ben nefes alamıyorum.

Halkımız serfleşiyor, ahlakını kaybediyor, bunun için dindar olduğunu söyleyen iktidarın elindeki medya gücü kullanılıyor, "bir gecelik aşk" adı altında insanlar ahlaksızlığa, magazin programlarıyla teneke sesli şarkıcılara, kekeme şovmenlere alıştırılıyor, sabah televizyonlarda çocuklarımızı yetiştirecek kadınlarımızın izleyeceği programlara bakıyorsunuz, rezillik diz boyu, insanlar namuslu yaşamak yerine aynen tepedekiler gibi aldatmaya kandırmaya ve dolandırmaya özendiriliyor, Başbakan'a "batının ilmi yerine ahlaksızlığını aldık" diyerek kime olduğu belli olmayan bir taş atıyor.

Halkımız artık kaliteli sanattan anlamaz hale getirilmiş. Her gün televizyonlardan pompalanan pop-kültürü doğru ve güzel sanıyor. Mevlanaların, Emrahların, Aşık Veysellerin, Erkan Oğurların, Cihat Aşkınların memleketinde insanlar artık Hüsnü Şenlendirici-Deniz Seki aşkını sanat haberi diye izliyor.

Bense nefes alamıyorum.

Türklüğe küfretmek ödüllendiriliyor. Bu kimi zaman Nobel şeklinde, kimi zaman Cumhurbaşkanıyla portakal suyu-balık sofrasında yan yana bulunmak şeklinde oluyor. Türklüğe hakaret edenler ödüllendirilirken, bu ülkeyi bütün zorluklara rağmen kuran Atatürk'ün resimleri duvarlardan indirilmek isteniyor, ülkenin en güven duyulan kurumu olan TSK yıpratılmaya çalışılıyor.

Yönetimdekiler "devletin malı deniz yemeyen domuz" mantığıyla en tepesindekinden en aşağısına kadar hababam kemiriyorlar, devletin kasasından ülkenin çıkarlarına ters yurtdışı gezilere çıkıyorlar, makamlarına hiç yakışmayan ve hiç açıklanmayan hediyeler alıyorlar, belediye gücünü elinde bulunduranlar oğullarına küçük küçük imparatorluklar kuruyor, belediyeler irili ufaklı derebeyliklere dönüştürülüyor, yetmiyor belediyeleri ufalayıp ekmek kırıntısı şeklinde yeni harçlar karmaya çalışıyorlar, halksa aç, halksa hizmet bekliyor, halksa çaresiz.

Ve ben bunları düşünüp şöyle rahatça bir nefes alamıyorum.

Ülkede ardı ardına cinayetler işleniyor, cinayetlerin failleri hep meçhul kalıyor, Alevilere baskı yapılırken, ufacık çocuklara türban takılarak gösteri yaptırılıyor, birileri asker kaçağı diye apar topar havaalanından alınırken, birilerinin oğulları "çürük raporlu" asker kaçağı olmasına rağmen, gemilerle-gemiciklerle ticarete atılıyor, bağlantılar, zincirler öylesine çürümüş ki, onu Amerika'da okutanın şu bağlantısı, çocukken futbol oynadığı arkadaşının şu kazanımı, insanın kafasını karıştırıyor.

Burnumuzun dibinde Amerika, dünyanın kabadayısı edasıyla Irak'ı "demokrasi" kisvesi altında işgal ederken, kaynayan kazana dönmüş ve ana lezzeti vermek için de bizim doğu bölgemizi kopararak içine katacak Büyük Ortadoğu Projesi'ne destek çıkan ve genç Amerikalı askerlerin sağ salim evine dönmesini isteyen Dindar! Başbakanımız Irak'da tecavüz edilen kadınları, katledilen masum insanları hiç umursamıyor.

Kurtuluş Savaşı'nda ve Cumhuriyet Dönemi'nde ne kadar kazanım varsa hepsi tek tek kendi ellerimizle geri veriliyor.

Kadınlarımızın statüsü düşürülüyor, Laiklik, Sosyal Güvenlik, Demokrasi gibi kavramların içi boşaltılıyor.

Laiklik; devletin, başı kapalı olsun ya da olmasın herkese aynı cuma namazı hizmetini vermesi, Sosyal Güvenlik; mezarda emeklilik ve kölelik, Demokrasi; işinize geldiğinde kullanacağınız bir araç haline dönüştürülüyor. Ülkenin yapısı değiştiriliyor, halktan gizli saklı sözler verilip anlaşmalar imzalanıyor, memleket bir tarikat ve mürit cenneti oluyor, huzursuzlaşan ve söylenen kim varsa susturuluyor.

Ben de artık susuyorum, ancak mide bulantısından da nefes almakta sıklıkla zorlanıyorum.

Son zamanlarda kendimi güvensiz bir lunapark trenindeymiş gibi hissediyorum.

Aslına bakarsanız görünürde her şey yolunda ve çok eğlenceli, rakamlara göre her şey muhteşem, ama ben yine de bu raylara,zincirlere, bağlantılara ve trenin gittiği yere baktığımda nedense huzursuz hissediyorum.

Bana paranoyak diyebilirsiniz ama, her an midem ağzımda, nefesimi tutmuş, gözlerimi sıkıca yummuş bu trenin durmasını bekliyorum.

İnanın son zamanlarda şöyle huzurlu, derin ve mutlu bir nefes alamıyorum.

Aynı sizin gibi.

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Toplumsal](#) [2]

Kaynak URL (29/04/2024 - 11:38 tarihinde yazdırıldı):

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

<https://politikadergisi.com/makale/nefes-darligi>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/ozgur-pinar-isik>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>